

Gorski lis

Stereotipi planinara

UMJETNIK:

Planinarenje je za njega način izražavanja, sa sobom nosi i digitalni i analogni fotić. U džepu ima 3 dodatna objektiva, nosi bilježnicu, pjeva pjesmice i pije iz čuturice. Vjerljivo nije čistokrvna Pijandura. L.S.

MaRecenzija

Frustrirana recenzija vegetarijanske hrane u planinama

Planinari su ljudi koji vole pojest i popit, a tko voli jesti, jede meso. Vegetarianstvo nikako da dođe na istu valnu duljinu s planinarskim mentalitetom u Hrvatskoj. Dođete li na Hunjku i pitate ima li što bez mesa, dobit ćete grah sa špekom. Većina domova na Medvednici ponudit će vam štrukle, sir i vrhnje, štrudle od sira i jabuke. Samoborsko i Žumberak imaju sličnu ponudu.

Jankovac na Papuku je prošli vikend imao samo jela s roštilja i čobanac. Ako najavite vegetarijanca na spavanje i hranu, možete dobiti dosadni rižoto od povrća ili nešto slično. Osim na Svilaji, tamo i vegetarijanci dobro jedu. Najbolje sam iskustvo imala prošle godine na Paklenici (Borisov dom) gdje je za vegetarijance u ponudi bilo varivo s palentom. Ni tragični mamurluk s umrtvijujućim efektom na okusne pupoljke nije mi pokvario taj doživljaj. Zaključujem ovu recenziju porukom da se vegetarijanci nemaju mnogo čemu veseliti u planinarskim domovima, osim pivi. M.M.

Slika: Gdje je Dominik???

Planiranje je pola posla

A drugih pola je mijenjanje tih planova.

Trećeg srpnja u 6 i nešto krećemo prema Libinjskoj kosi. Ubrzo nakon silaska s autoceste, shvatili smo da smo putničkim autobusom došli na majstorskiju cestu. Naša hrabra vozačica Josipa nekoliko se kilometara borila s majstorima, no ipak smo na kraju odustali i zaputili se prema Starigradu iz kojeg smo krenuli u 12:01. Nakon nekih sat vremena hodanja, ljudi su umorni,

nisu očekivali uzbrdicu, no nastavljamo dalje. Ubrzo prolazimo pored Anića kuka iza kojeg skrećemo uzbrdo. Na tom usponu ostavljamo dušu. Tada počinjemo razmišljati da uspon na Svetu Brdo učinimo opcionalnim. Uslijedilo je malo blagog uspona i onda malo ne tako blagog. Dolazimo do PS Ivine Vodice gdje postavljamo šatore, potvrđujemo da nećemo na Svetu Brdo, ali odlučujemo da ćemo barem do Vlaškog grada jer je to navodno jedan od najljepših vidikovaca u Hrvatskoj. Ujutro se budimo u 7, nakon što je kiša stala. Nikome se više ne ide do Vlaškog grada i odmah krećemo prema PD-u Paklenica koji nikada nije bio u planu, no zbog neočekivanih okolnosti prethodnog dana postao je dio plana. Kako u svakom zlu ima nešto dobro, tako su Ivona i Ray prošetali do Ramića dvora, koji su odmah tamo pored, po neke egzotične rakije i uspješno ih nabavili. Iako to nije bilo u planu, odlučili smo da imamo dovoljno vremena za otići do plaže. Plažu smo također uspješno obavili i oprali se na kraju izleta. EP

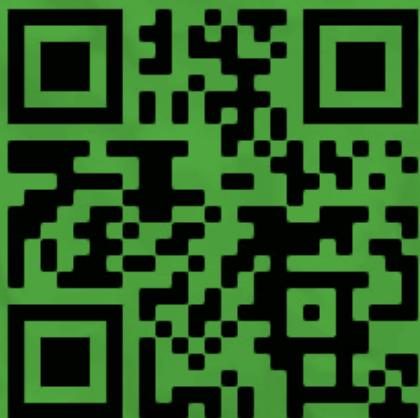

Cajka mjeseca

Dule Rajković - Ivana se kroz Berane šeta (20/32)

S obzirom da je autor ove pjesme elektrotehničar, donosim vam skupu cajku na koju će svaki FER-ovac s E smjera pustiti suzu radosnicu. Pjesmu odlikuje čvrst ritam, legendarna boja tona starog sinti(ć)sajzera i visokotehnološki spot iz neke daleke galaksije. Iako izgledom podsjeća na svakog prosječnog strica, neki bi ga nazvali začetnikom balkanskog psytrancea. Osim fenomenalnog tenora, ne ustručava se pokazati dominaciju svojom otkopčanom košuljom i zavidnom gestikulacijom (obratite pozornost na ruke, pogotovo na kraju). Osim Ivane opjevao je i mnoge druge crnogorske ljepotice, da ne spominjemo i ostale krajeve. Ako znate gdje kupiti ovakvu košulju, javite mi se u inbox. Lagano s rakijom u ovim toplim mjesecima.

M.P.Kalaš

Gastro kutak

Kiel's Tasty Grill Trešnjevka

Rokovi su, ne da vam se ni ići do menze, idete peglati karticu na Glovu (čitaj Pauza/Wolt/Bolt) i baš ste đubrad. E, zato sam ja, vaš Gastronaut, opet tu za vas da pomognem u iznimno teškoj odluci što naručiti. Ovaj vam mjesec preporučujem mjesto koje me doista pozitivno iznenadilo, radi se Kiel's Tasty Grill fast foodu na Trešnjevcu (znam Gogo, ima i na Savici, j****a, ovaj mi je bliži). Ne znam ni sam kako se točno izgovara ime ovog zdravljaka, tako da me ne morate zaustavljati u KSET-u i pitati. Pitajte super susretljive i pristojne konobarice koje rade тамо ili вашег dostavljača ako on zna. Doduše, nije

me ispravila kad sam pročitao u narudžbi, tako da pretpostavljam isto kako se piše. Radi se o dosta klasičnom fast food plejsu, kako mi domaći zg-ovci to volimo reći, ali na nešto višoj razini. Ono što sam probao i sigurno preporučujem je Kiel's Original u kombi s krumpiricima i pićem po želji (55 kn). Nudili su mi i neke ljute umake uz pomfrit, odbio sam, no možda ne bi bilo naodmet ako imate još koju kintu za izdvojiti. Uživajte i dobar tek! L.R.

Športski kutak

Neki dan sam bio na dobroj staroj Šnjevki. Povod nije bio nikako romantičan, već nešto još bolje. Intervju. U bircu mi se pridružila naša hrvatska karling reprezentativka Antonia te naša dizajnerica i spisateljica Laura. Pijemo koka kolu bez šećera, normalno, sportaši smo. Antonia mi prepričava kako je sve počelo. Par zanimljivih (zgodnih) frendova našlo se na čaju u petak navečer. I kaže jedan ostalima: "Aj da ne možemo napraviti Hrvatski karling savez, skupit ekipu i probat otić na europsko osvojiti medalju." Nije bilo baš tim riječima, ali definitivno je bilo u tom duhu. I tako se u Hrvatskoj razvio karling koji danas broji preko stotinjak članova. Sport u kojem Antonia broji puno medalja izmislili su tko drugi nego Škoti. A vi ako ste u Zagrebu, još uvijek stignete isklesati svoje tijelo za Zrće te doći pridružiti se karlingašima. Treninzi su u vecernjim satima, a poslije društvo obično ode popiti pivu. Ako vam netko od rodbine ne kuži čime se vi točno bavite, slobodno mu možete reći da zapravo boćate po ledu. Što sve od opreme koriste, kako izgleda veliko natjecanje i zašto nećete imati poseban odnos s vašom metlom čitajte u sljedećem broju Gorskega lista.

Ovako ne znam ništa o Japanskom kupu, ali 2 kao kuća, to mi instinkti govore: Con.Sapporo-VV Nagasaki B.B

Rješenje prošlostomjesečne pitalice.

Pijandura na mesecot

Planinar: ★★★★

Pijandura: ★★★★★

Ravno iz zemlje ajvara, šopske salate, mastike i Toše Proeskog

donosim vam vašu sljedeću pijanduru mjeseca. Naravno, radi se o našem Mateju iz zemlje gdje sunce vječno sja, Sjeverne Makedonije. Na spomen Makedonije, u kontekstu glazbe, prvo su vam na pamet vrlo vjerljatno pali istoimena pjesma Dade Topića te legendarni Toše Proeski. Matej prezire oboje. Ne voli ni hrvatsku glazbenu scenu, kada je prvi put čuo Jolino Remek Djelo zabrinulo ga je što pjesma zove na pretjeranu konzumaciju bijelog vina i igranje pokera na skidanje sa ženama koje su mlade, mlade, dok njihovi muškarci manje. Također mu nije sjela naša kuhinja, odlazak na ručak s Matejem se vrlo lako pretvori u predavanje o tome kakvog bi neko jelo trebalo biti okusa da je napravljeno pravilno (čitaj u Makedoniji). I tako, ne voli našu glazbu ni našu hranu, pa što onda voli? Piti pivo i planinariti, naravno. Priznao je da se pričlanio Pijandurama kako bi položio tjelesni, ali je brzo otkrio ostale čari ksetovanja i postao vrlo često viđeno lice u klubu. Iako se s izleta redovito vraćao kao daleko najblatniji izletnik, pokazao se kao sposoban i voljan planinar, a bome i Pijandura. Iako se prvi put napisao tek u četvrtom razredu srednje, brzo je shvatio kako stvari funkciraju i postao veliki stručnjak u kombiniranju vina, piva i raznih rakija. Nakon turbulentne godine na fakultetu (ili mu je samo do hrane), Matej nas nažalost napušta i za sve ostavlja poruku: "KSET vam može biti kao drugi dom, ali prošetajte tu i tamo do fakulteta, ima tamo korisnih stvari". L.B.

Hahaha

Kako se zove AK47 od neprijatelja?
- Kalašnjihov

M.P.Kalaš